

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4115/2023
05.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Петар Бојовић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање са седиштем у Београду, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11239/21 од 19.05.2021. године, у седници одржаној 05.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11239/21 од 19.05.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11239/21 од 19.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 1676/20 од 01.10.2020. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено суд обавезе туженог да на име мање исплаћеног месечног износа припадајуће пензије услед умањења због доставе на кућну адресу тужиљи исплати износ од 3.000,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка и одлучено да свака странка сноси своје трошкове. Трећим ставом изреке, тужиља је ослобођена обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 11239/21 од 19.05.2021. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 1676/20 од 01.10.2020. године, у ставу првом изреке. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна

ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужиле као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. О захтеву тужиле за накнаду штете због мање исплаћене пензије у периоду од новембра 2015. године до новембра 2018. године, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучено о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана 109. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, јер се тужилца определила за исплату пензије у готовини на адресу пребивалишта и таквим избором начина исплате прихватила обавезу да плати поштарину (цену за пружене поштанске услуге) предвиђену ценовником ЈП „Пошта Србије“.

Из наведених разлога, нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете у овој правној ствари, поднета је 21.01.2020. године, а вредност предмета спора је износ од 3.000,00 динара.

Имајући у виду да се у овом случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је ревизија тужиле недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић